

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
86/C 62/01	nr. 1799/84 af Karel van Miert til Kommissionen Om: Afvisning af studerende fra EF ved universitetet i Gent	1
86/C 62/02	nr. 728/85 af Raymonde Dury til Rådet Om: Den amerikanske handelsembargo over for Nicaragua	1
86/C 62/03	nr. 845/85 af Barbara Simons, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Heinz Vetter, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner til Rådet Om: Kulimport fra Sydafrika til Fællesskabet	2
86/C 62/04	nr. 958/85 af Horst Seefeld til Rådet Om: Flybortførelser	2
86/C 62/05	nr. 965/85 af Richard Cottrell til Rådet Om: Sikkerhed i lufthavne	2
86/C 62/06	nr. 1045/85 af Richard Cottrell til Rådet Om: Sikkerheden i Athens lufthavn	3
86/C 62/07	nr. 1117/85 af Richard Cottrell til Rådet Om: Bortførelse af TWA-flyet i Athen	3
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 958/85, nr. 965/85, nr. 1045/85 og nr. 1117/85	3
86/C 62/08	nr. 1114/85 af Richard Cottrell til Rådet Om: Situationen i Zimbabwe	4
86/C 62/09	nr. 1122/85 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: ITT's deltagelse i europæiske elektronikforskningsprogrammer	4
86/C 62/10	nr. 1173/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Indbringelse af spørgsmål for De europæiske Fællesskabers Domstol	5
86/C 62/11	nr. 1180/85 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Gennemførelse af den fælles fiskeripolitik	5

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 62/12	nr. 1260/85 af Willy Kuijpers til Rådet Om: Transport af radioaktivt affald	6
86/C 62/13	nr. 1314/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Undersøgelse af sygdomme hos fisk og disses eventuelle forbindelse med vandforurening	7
86/C 62/14	nr. 1343/85 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Salg i Fællesskabet af frosne kalkuner med uemballeret hals indlagt i dyrekroppen	7
86/C 62/15	nr. 1469/85 af Bloch von Blotnitz til Kommissionen Om: Helbredsrisici i offentlige svømmehaller og badeanstalter	8
86/C 62/16	nr. 1535/85 af Pieter Dankert til Kommissionen Om: De nederlandske bankers forening og dens bestemmelsers forenelighed med fællesskabsretten	8
86/C 62/17	nr. 1541/85 af Marie-Noelle Lienemann til Kommissionen Om: Udveksling af unge	9
86/C 62/18	nr. 1545/85 af Robert Cohen til Kommissionen Om: Direktiver	9
86/C 62/19	nr. 1546/85 af James Provan til Kommissionen Om: Olivenolie	9
86/C 62/20	nr. 1557/85 af Eileen Lemass til Kommissionen Om: Ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring	11
86/C 62/21	nr. 1559/85 af Sylvester Barrett til Kommissionen Om: Særlig støtte til forbedring af kommunikationslinjerne og transportforbindelserne til afsides beliggende øer	11
86/C 62/22	nr. 1562/85 af Sylvester Barrett til Kommissionen Om: Regionalfondsstøtte til områderne Clare, Limerick og Kerry	11
86/C 62/23	nr. 1564/85 af Sylvester Barrett til Kommissionen Om: Foranstaltninger under socialfonden til fordel for støtteberettigede personer i områderne Clare, Kerry og Limerick	12
86/C 62/24	nr. 1582/85 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Beskyttelse af den iberiske ulv	12
86/C 62/25	nr. 1617/85 af Alain Marleix til Kommissionen Om: Fællesskabets indsats med hensyn til beskæftigelse og udvikling i regionen Auvergne i Frankrig	13
86/C 62/26	nr. 1624/85 af Rolf Linkohr til Kommissionen Om: Passiv valgret for EF-borgere ved valg til personalerepræsentationen inden for den offentlige forvaltning (Personalrat)	14
86/C 62/27	nr. 1633/85 af James Ford til Kommissionen Om: Atomspreddning	14
86/C 62/28	nr. 1672/85 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Miljøvenlige vaske- og rengøringsmidler	15
86/C 62/29	nr. 1701/85 af Michael Welsh til Kommissionen Om: Artikel i juli/august-nummeret af Coface's publikation Contracts	15
86/C 62/30	nr. 1719/85 af Dieter Rogalla til Rådet Om: Den foreløbige rapport om emnet »Borgernes Europa«	16
86/C 62/31	nr. 1730/85 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Biologisk bekæmpelse — Støtte fra EF	17

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (<i>fortsat</i>)	Side
86/C 62/32	nr. 1733/85 af Ray MacSharry til Kommissionen Om: Nedsættelser i socialfondsbevillinger for handicappede	17
86/C 62/33	nr. 1754/85 af Michael Hindley og Edward Newman til Kommissionen Om: Kontrol med socialfond-støttede projekter i Det forenede Kongeriges North-West-region	18
86/C 62/34	nr. 1755/85 af Michael Hindley og Edward Newman til Kommissionen Om: Socialfonden	18
86/C 62/35	nr. 1807/85 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Det europæiske politiske samarbejde	18
86/C 62/36	nr. 1917/85 af Colette Gadioux til Kommissionen Om: Forbindelserne EF-Argentina	19
86/C 62/37	nr. 1960/85 af Jean Lecanuet til Kommissionen Om: EFRU-støtte i Frankrig	19

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1799/84

af Karel van Miert (S — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. februar 1985)

(86/C 62/01)

Om: Afvisning af studerende fra EF ved universitetet i Gent

I september 1984 vedtog universitetet i Gent ikke mere at optage studerende fra andre medlemsstater end Belgien ved det veterinærmedicinske fakultet.

Finder Kommissionen ikke, at denne handlemåde er i strid med traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber og den europæiske menneskerettighedskonvention?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen i bekræftende fald at træffe bl.a. under henvisning til overtrædelse af artikel 7 i EØF-traktaten, der forbyder al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet? Agter Kommissionen desuden at indbringe en sag mod Belgien i overensstemmelse med artikel 169 i EØF-traktaten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(22. november 1985)

Den beføjelse, som universitetsrektorere ifølge belgisk lovgivning har til at nægte at optage udenlandske studerende, herunder EF-borgere, for hvem undervisningsafgiften ikke betales af det offentlige, er et af punkterne i den overtrædelsesprocedure, som Kommissionen har indledt mod kongeriget Belgien i henhold til artikel 169

i traktaten, og som omfatter visse af bestemmelserne i lov af 21. juni 1985 om undervisning.

Inden for rammerne af denne procedure, der har givet anledning til, at der blev anlagt sag ved Domstolen den 2. oktober 1985, afsagde Domstolens formand — som tog Kommissionens påstand om foreløbige foranstaltninger til følge — den 25 oktober 1985 en kendelse, hvorved den belgiske stat blev pålagt — så længe der endnu ikke var faldet dom i hovedsagen — at tage alle de nødvendige skridt til at garantere studerende, der er borgere i de andre medlemsstater, adgang til de studier, som er relevante for deres erhvervsuddannelse ved belgiske universitetsinstitutter, på samme betingelser som de nationale studerende, for så vidt de pågældende skriftligt forpligter sig til at betale undervisningsafgiften, hvis Kommissionen ikke får medhold i sin påstand.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 728/85

af Raymonde Dury (S — B)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(17. juni 1985)

(86/C 62/02)

Om: Den amerikanske handelsembargo over for Nicaragua

Den 1. maj 1985 meddelte præsident Reagan, at USA fra den 7. maj 1985 ville etablere en fuldstændig handelsembargo over for Nicaragua.

Vil Rådet redegøre for sin officielle og fælles holdning til denne embargo, og har det eventuelt protesteret over for den amerikanske regering?

Samlet svar⁽¹⁾
(31. januar 1986)

Rådets holdning til situationen i Mellemamerika er klar og er blevet forklaret Europa-Parlamentet flere gange siden konferencen i San José i september 1984. Fællesskabets analyse af oprindelsen og årsagerne til krisen i dette område er velkendt, ligesom det er en kendt sag, at det yder en beslutsom støtte til de fortsatte fredsbestræbelser inden for rammerne af Contadora-processen.

Desuden har Rådet under konferencen i San José lovet at forhandle en rammeaftale for samarbejde med samtlige seks lande i den mellemamerikanske landtunge uden forskelsbehandling; denne aftale blev undertegnet på konferencen den 12. november 1985 i Luxembourg.

Hvad specielt angår den af USA besluttede embargo over for Nicaragua, er Fællesskabet ikke blevet anmodet om at tilslutte sig den.

⁽¹⁾ Af kompetencehensyn er svaret afgivet under ét af Rådet og udenrigsministrene i politisk samarbejde.

Samlet svar⁽¹⁾
(31. januar 1986)

I. Der findes ingen overenskomster mellem Fællesskabet og Sydafrika af den art, som de ærede medlemmer henviser til, og Rådet har ikke drøftet spørgsmålet om indgåelse af sådanne overenskomster i fremtiden.

II. Udenrigsministrene for De Ti samt for Spanien og Portugal besluttede på deres møde den 10. september 1985 at opretholde deres pres på Sydafrika og vedtog med dette mål for øje at harmonisere deres holdning til en række foranstaltninger af såvel restriktiv som positiv karakter. De Ti samt Spanien og Portugal forbeholder sig i overensstemmelse med erklæringen af 22. juli 1985 at tage deres holdning op til fornyet overvejelse, medmindre der gøres mærkbare fremskridt inden for en rimelig tid. Spørgsmålet om andre foranstaltninger, herunder sanktioner, står fortsat på dagsordenen.

⁽¹⁾ Af kompetencehensyn er svaret afgivet under ét af Rådet og udenrigsministrene i politisk samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 845/85
af Barbara Simons, Karl-Heinrich Mihr, Johannes Peters, Heinz Vetter, Kurt Vittinghoff, Manfred Wagner
(S — D)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(3. juli 1985)
(86/C 62/03)

Om: Kulimport fra Sydafrika til Fællesskabet

1. Hvilke overenskomster eller importaftaler eksisterer der mellem Fællesskabet og Sydafrika vedrørende kulimport?
2. Påtænker Fællesskabet fremover at opretholde disse overenskomster eller aftaler eller endog indgå nye?
3. Deler Rådet den opfattelse, at på grund af den vedvarende undertrykkelse af det sorte befolkningsflertal i Sydafrika må i særdeleshed De europæiske Fællesskaber træffe beslutning om at tage konkrete skridt frem for kun at forkynde sin forkastelse af apartheid? Anser Rådet et fællesskabsimportforbud mod kul fra Sydafrika for en meningsfuld og gennemførlig foranstaltning mod apartheid?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 958/85
af Horst Seefeld (S — D)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(12. juli 1985)
(86/C 62/04)

Om: Flybortførelser

Hvilke foranstaltninger med henblik på flypassagerernes sikkerhed træffer Rådet i Fællesskabets medlemsstater og i samarbejde med andre lande i forbindelse med det stigende antal flybortførelser?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 965/85
af Richard Cottrell (ED — GB)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(12. juli 1985)
(86/C 62/05)

Om: Sikkerhed i lufthavne

Fire alvorlige begivenheder — heraf to i Europa — viser nu, at det er nødvendigt med stærkt øgede sikkerhedsforanstaltninger i lufthavnene. Bortførelsen af TWA-flyet i Athen og bombeeksplosionen i Frankfurts lufthavn viser tydeligt, at mange menneskeliv er i fare. Dette understreges yderligere af Air India-flyets nedstyrtning med alle passagerer og besætning i havet ud for Irlands

kyst og eksplosionen på samme tid i bagagen fra et Air Canada-fly i lufthavnen i Tokyo. Erkender Rådet nu uden hensyntagen til skyldspørgsmålet, hvor yderst nødvendigt det er med en anti-terroristpolitik i europæiske lufthavne, som bør omfatte:

- et uopsætteligt møde mellem udenrigsministrene med henblik på en løsning af terroristproblemet i luften,
- fastsættelse af maksimalnormer for kontrol med passagerers bagage og luftfragt,
- dobbeltkontrol med al håndbagage før ombordstigning,
- nye ordninger for transitpassagerer og kontrol med håndbagage,
- effektiv kontrol af pas sammenholdt med navne på udstedte flybillerter,
- sanktioner mod alle lufthavne, som nægter at efterkomme de skærpede normer?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1045/85

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(25. juli 1985)

(86/C 62/06)

Om: Sikkerheden i Athens lufthavn

Den 29. april sendte luftfartsselskaber, der beflyver Athens lufthavn, et telex til ministerpæresident Papan-dreou, hvori man protesterede over den mangelfulde sikkerhed i Athen. Denne meddelelse kom flere måneder efter IATA's klager over sikkerheden i Athen. Den græske regering besvarede klagerne med at forlange, at flyselskaber, der havde installeret sekundære skærmterminaler, skulle fjerne disse, fordi behovet herfor kastede et uheldigt skær over det græske sikkerhedspersonale. Selv efter kapringen af et rutefly fra TWA kunne en journalist gå igennem sikkerhedskontrollen i Athen uden at blive undersøgt. Selv om denne kontrol foretages korrekt, giver den omgivende mangelfulde indhegning mulighed for sikkerhedsbrud, IATA erklærer, at Athen er en af de seks centrale internationale lufthavne, der volder store bekymringer. Hvilke skridt agter Rådet på baggrund af kapringen af TWA-flyet nu at tage for at presse de græske myndigheder til at forbedre sikkerheden i Athens lufthavn?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1117/85

af Richard Cottrell (ED — GB)

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(3. september 1985)

(86/C 62/07)

Om: Bortførelse af TWA-flyet i Athen

De græske myndigheders beslutning om at frigive et medlem af den terroristgruppe, som kaprede TWA-flyet i Athens lufthavn, synes klart at være i modstrid med Haag-konventionen af 1970 om bortførelser. Hvis Rådet deler denne opfattelse, hvilke skridt agter det da at tage over for den græske regering?

Samlet svar ⁽¹⁾

på skriftlige forespørgsler nr. 958/85, nr. 965/85, nr. 1045/85 og nr. 1117/85

(31. januar 1986)

Rådet ønsker at påpege, at iværksættelse eller skærpelse af foranstaltninger til beskyttelse af den civile luftfart imod flybortførelser ikke falder ind under Rådets kompetence. Det er medlemsstaterne, der skal træffe sådanne foranstaltninger.

I denne sammenhæng ønsker Rådet at erindre om den erklæring, som trafikministrene vedtog på Rådets samling den 24. juni 1985 i Luxembourg, hvor de enstemmigt erklærede, at de i forbindelse med opsvinget i terrorismen mod civile fly og i civile lufthavne er besluttet på gennem handling fra medlemsstaternes side i de ansvarlige organer at forny medlemsstaternes faste forsæt om at gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre den størst mulige sikkerhed inden for den civile luftfart.

Regeringerne i Fællesskabets medlemsstater deler fuldt ud de ærede parlamentsmedlemmers betænkeligheder over den nye bølge af terrorisme og flykapringer, og de er enige om, at det er nødvendigt at træffe de fornødne foranstaltninger til imødegåelse deraf.

Den 20. og 21. juni 1985 besluttede indenrigsministrene og justitsministrene, forsamlet i Rom, at styrke samarbejdet om bekæmpelsen af terrorismen og den organiserede kriminalitet.

På Rådets samling den 24. juni 1985 i Luxembourg understregede de Tis trafikministre, at medlemsstaterne var fast besluttet på at lade deres kompetente myndigheder gennemføre de nødvendige foranstaltninger for at sikre størst mulig sikkerhed inden for luftfarten.

Endelig gav udenrigsministrene i erklæringen af den 22. juli 1985 udtryk for alvorlig betænkelighed over den nye bølge af terrorisme og flybortførelser, der lader hånt om alle civiliserede leveregler og truer uskyldige mennesker på livet.

De traf beslutning om, at man omgående inden for rammerne af det politiske samarbejde og i samarbejde med vedkommende fagministre på området skulle undersøge muligheden for at fastlægge og opretholde skærpede internationale sikkerhedsregler inden for luftfarten og i lufthavnene med henblik på at udarbejde konkrete henstillinger på dette område. En sådan skærpelse indebærer bl.a., at medlemsstaternes regeringer må samordne deres bestræbelser på at virkeliggøre denne målsætning inden for rammerne af ICAO. Desuden vil de fortsætte deres aktion i de tredjelande, der ikke har tiltrådt de nugældende internationale konventioner, med henblik på at opfordre dem til at deltage deri.

Disse problemer har inden for rammerne af EPS været behandlet mere indgående af en ad hoc-arbejdsgruppe, hvori også deltager eksperter fra andre kompetente administrationer.

(¹) Af kompetencehensyn er svaret afgivet under ét af Rådet og udenrigsministrene i politisk samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1114/85
af Richard Cottrell (ED — GB)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 62/08)

Om: Situationen i Zimbabwe

Zimbabwes premierminister Robert Mugabe har rettet alvorlige trusler mod landets hvide befolknings sikkerhed, efter at disse klart gav udtryk for deres støtte til Ian Smiths parti ved de seneste valg. Mugabe har sagt, at der vil blive foretaget gengældelsesaktioner over for de hvide, og at han vil tilskynde sorte arbejdstagere til at udspionere deres arbejdsgivere for at finde ud af, hvorledes de har stemt. Der er her tale om racisme i ordets værste betydning, og dette viser den afsky, som Mugabe nærer for demokratiet. Eftersom Mugabe og mange andre af hans venner i de sorte afrikanske stater hele tiden anklager de europæiske nationer for at støtte racismen, agter Rådet da at gøre det klart over for Mugabe, at han bør omsætte sine ord i handling? Har det til hensigt at gøre dette inden for rammerne af Lomé-konventionen, som også formodes at omfatte beskyttelse af menneskerettighederne?

Samlet svar (¹)
(31. januar 1986)

Rådet tager normalt ikke stilling til erklæringer, der fremsættes af lederen af en stat, der har undertegnet Lomé-konventionen.

Rådet bekræfter den betydning, det tillægger, at menneskerettighederne og menneskelig værdighed respekteres inden for rammerne af den nye AVS/EØF-konvention.

Det er korrekt, at situationen med hensyn til respekten for menneskerettighederne fortsat er vanskelig. Dette spørgsmål er genstand for bekymring og stadig opmærksomhed blandt De Tolv, der ikke vil undlade at tage tilbørligt hensyn dertil under deres kontakter med myndighederne i Zimbabwe.

(¹) Af kompetencehensyn er svaret afgivet under ét af Rådet og udenrigsministrene i politisk samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1122/85
af Gerhard Schmid (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 62/09)

Om: ITT's deltagelse i europæiske elektronikforskningsprogrammer

Ifølge pressemeddelelser er Kommissionen interesseret i, at den amerikanske koncern ITT deltager i europæiske elektronikforskningsprogrammer.

1. Mener Kommissionen efter erfaringerne med den amerikanske regerings embargo mod gasledningerne og den deraf følgende anvendelse af lovene om eksport (Export Administration Acts) på amerikanske datterselskaber uden for De forenede Stater, at der er fare for, at den amerikanske regering måske kunne øve indflydelse på udnyttelsen af resultaterne af Fællesskabets forskningsprogrammer?
2. Hvorledes vil Kommissionen hindre en sådan indflydelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(18. november 1985)

Det er en af hovedreglerne ved udvælgelsen af forslag inden for ESPRIT-programmet, at arbejdet skal gennemføres inden for Fællesskabet. Det er derfor ikke

udelukket, at ikke-europæiske selskabers europæiske datterselskaber kan deltage, forudsat at de opfylder disse kriterier.

Ifølge reglerne for ESPRIT-projekterne skal der endvidere ske en udveksling af forskningsresultaterne mellem de selskaber og organisationer, der deltager i hvert enkelt projekt. Såfremt disse regler ikke overholdes eller tilsidesættes af offentlige regler og bestemmelser med virkning på andre staters område, må Kommissionen tage egne forholdsregler.

Kommissionen har udtrykkeligt gjort USA's administration opmærksom på, at der ikke må opstå sådanne problemer.

177 ikke udgør et retsmiddel, der står åbent for parterne i en sag, som verserer for en national ret, men at de nationale domstole selv skal afgøre, om et spørgsmål er relevant⁽¹⁾.

3. og 4. Kommissionen finder, at proceduren i sin nuværende form fungerer udmærket, idet den sikrer medlemsstaternes korrekte og ensartede anvendelse af fællesskabsretten.

⁽¹⁾ Dom af 6. 10. 1982 i sag 283/81 CILFIT mod sundhedsministeriet, Sml. 1982, s. 3415.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1173/85
af Dieter Rogalla (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 62/10)

Om: Indbringelse af spørgsmål for De europæiske Fællesskabers Domstol

1. Deler Kommissionen min opfattelse, at den nuværende affattelse af artikel 177 i EØF-traktaten udelukkende overlader beføjelsen til at træffe afgørelse om nødvendigheden af at indbringe spørgsmål for Domstolen til den retsinstans i medlemsstaten, som behandler sagen?
2. Mener Kommissionen ligesom jeg, at andre organer, som deltager i retsplejen, som f.eks. advokater og juridiske rådgivere, på denne måde udelukkes fra en afgørende indflydelse på sådanne indbringelser af spørgsmål?
3. Deler Kommissionen yderligere min opfattelse, at det i et borgervenligt Europa forekommer ønskeligt, at parterne i en retstvist og deres befuldmægtigede i højere grad end hidtil får indflydelse på sådanne indbringelser af spørgsmål, og i benægtende fald, hvilke helt præcise grunde taler ikke herfor?
4. Hvilke initiativer betragter Kommissionen i bekræftende fald for bedst egnet til her — i samarbejde med Domstolen — at nå frem til en fortolkning eller udvidelse af artikel 177, som i højere grad tager højde for en deltagelse af dette Fællesskabs borgere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(21. november 1985)

1. og 2. Ja. Kommissionen skal i denne forbindelse erindre om Domstolens retspraksis, hvorefter artikel

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1180/85
af lord O'Hagan (ED — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 62/11)

Om: Gennemtørelse af den fælles fiskeripolitik

EF har vedtaget diverse retsakter for at sikre gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

1. Har de enkelte medlemsstater truffet de nødvendige administrative foranstaltninger for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik?
2. Hvilke mangler findes der?
3. Hvilke skridt tager Kommissionen for at afbøde disse mangler?
4. I hvilken udstrækning træffer Spanien og Portugal foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(27. november 1985)

Kommissionen har konstateret mangler i visse medlemsstater i forbindelse med de nødvendige lovmæssige og administrative midler til at gennemføre den fælles fiskeripolitik. Den har straks iværksat undersøgelser og aflagt kontrolbesøg på stedet i hver enkelt af de pågældende medlemsstater for at få afhjulpet disse mangler. I visse tilfælde har Kommissionen indlet den overtrædelsesprocedure, der er omhandlet i EØF-traktatens artikel 169. Den fører nøje tilsyn med udviklingen i hver enkelt medlemsstat, bl.a. ved kontrolbesøg.

Kommissionen ønsker at understrege, at Spanien og Portugal har accepteret den gældende fællesskabsret vedrørende kontrol med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, og den vil derfor drage omsorg for, at de overholder deres forpligtelser på dette område, sådan som den gør det i de nuværende medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 1260/85
af Willy Kuijpers ((ARC — B)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(3. september 1985)
(86/C 62/12)

Om: Transport af radioaktivt affald

I tilknytning til svaret på min skriftlige forespørgsel nr. 105/85⁽¹⁾ fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber og til Europa-Parlamentets beslutning om Mont-Louis-ulykken (PE 92.053) kan Rådet da meddele, hvorvidt punkt 3 i denne beslutning allerede har fundet anvendelse, hvad angår:

1. fastsættelse af særlige transportstrækninger (også transport med jernbane og fragtbil);
2. forhåndsunderrettelse af alle implicerede om den planlagte transport;
3. udarbejdelse og offentliggørelse af effektive planer og foranstaltninger vedrørende sikkerhed;
4. uddannelse af chauffører og hjælpepersonale;
5. behandlingsmuligheder for de personer, der rammes af ulykker?

⁽¹⁾ EFT nr. C 248 af 30. 9. 1985, s. 15.

Svar

(30. januar 1986)

1. Rådet modtog den 2. maj 1984 en meddelelse fra Kommissionen vedrørende transport af radioaktivt materiale i Det europæiske Fællesskab, som blev fremsendt sammen med beretningen fra den særlige arbejdsgruppe, Kommissionen har nedsat som opfølgning af Europa-Parlamentets beslutning af 22. januar 1982 om sådan transport.

I denne beretning hedder det bl. a.:

»— Undersøgelserne har vist, at de doser, arbejdstagerne og befolkningen modtager som følge af transport af radioaktivt materiale, i alle EF-landene er ganske ringe og kun leverer et ringe bidrag til den bestråling, befolkningen udsættes for som følge af fredelig anvendelse af ioniserende stråling«.

For så vidt angår punkt 1 i det ærede parlamentsmedlems forespørgsel — »Fastsættelse af særlige transportstrækninger« — konkluderer beretningen:

»Det er derfor ikke nødvendigt at stille særlige krav om f.eks. valg af en særlig transportvej ved transport af radioaktivt materiale«.

2. For så vidt angår punkt 2 i det ærede parlamentsmedlems forespørgsel — »Forhåndsunderrettelse af alle implicerede« — gør Rådet opmærksom på, at et helt kapitel i de relevante IAEA-bestemmelser — hvis håndhævelse henhører under de nationale myndigheders kompetence — omhandler dels godkendelser, som udstedes af de ansvarlige myndigheder, dels transportvirksomhedernes ansvar. Der lægges i dette kapitel navnlig vægt på de oplysninger, disse godkendelser skal indeholde, og der pålægges afsenderen ansvar for, at kravene om mærkning, før forsendelsen overdrages til fragtføreren, overholdes, og at forsendelserne er i overensstemmelse med de omtalte bestemmelser. De ansvarlige myndigheder bliver således fuldt ud underrettet om de sikkerhedsforanstaltninger, der træffes i forbindelse med disse transporter.

Rådet gør endvidere opmærksom på, at alle medlemsstater i henhold til artikel 3 i Rådets direktiv af 15. juli 1980 om grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling, skal foreskrive anmeldelsespligt for udøvelsen af de i artikel 2 nævnte operationer (bl.a. transport af radioaktive stoffer), og at der skal indhentes forudgående tilladelse i de tilfælde hvor bestemmelse herom er givet af de enkelte medlemsstater af hensyn til eventuel fare eller andre relevante forhold.

3. For så vidt angår punkt 3 i det ærede parlamentsmedlems forespørgsel, er det op til den enkelte medlemsstat at vurdere, om det vil være hensigtsmæssigt dels at iværksætte effektive planer og foranstaltninger vedrørende sikkerhed og forebyggelse, dels at offentliggøre disse.

4. Uddannelsen af det personale, der beskæftiger sig med transport af radioaktive stoffer, henhører for øjeblikket under medlemsstaternes kompetence. Der foregår dog drøftelser herom på fællesskabsplan; der er redegjort for disse drøftelser på deres nuværende stadium i den beretning, der omtales i punkt 1 i dette svar.

5. Gennemførelse af behandling af personer, der er ramt i forbindelse med en eventuel ulykke, henhører under medlemsstaternes sundhedsmyndigheder, idet behandling af almindelig medicinsk eller kirurgisk karakter i praksis først og fremmest kommer på tale.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1314/85
af Willy Kuijpers (ARC — B)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (3. september 1985)
 (86/C 62/13)

Om: Undersøgelse af sygdomme hos fisk og disses eventuelle forbindelse med vandforurening

I ovennævnte undersøgelse blev der som konklusion sat et stort spørgsmålstegn ved følgerne på lang sigt af mange kemiske forbindelser, såvel som ved akvasystemernes og -organismernes gendannelses- og nedbrydningsevne.

- Har Kommissionen kendskab til ovenstående undersøgelse?
- Har Kommissionen planer om forskning vedrørende vandforureningens indflydelse på sygdomme hos fisk og følgerne heraf på lang sigt?
- Er Kommissionen enig i den konklusion, at det er nødvendigt med en mikrobiologisk undersøgelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
 (21. november 1985)

Den meget generelle beskrivelse, som det ærede medlem giver af den undersøgelse, der henvises til i spørgsmålet, er ikke tilstrækkelig til, at Kommissionen kan identificere den. Kommissionen kan således ikke besvare første del af forespørgslen.

Kommissionen har ikke og påtænker ikke at iværksætte generelle undersøgelser for så vidt angår sygdomme hos fisk.

Den minder i denne forbindelse om det svar, den gav på skriftlig forespørgsel nr. 909/85, nr. 910/85 og nr. 911/85 fra det ærede medlem⁽¹⁾.

Med hensyn specielt til forberedelse af direktiverne om gennemførelse af direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø⁽²⁾, såsom kviksølv, cadmium, hexachlorcyclohexan, kan det meddeles, at det rådgivende videnskabelige udvalg til undersøgelse af kemiske forbindelsers toksicitet og økotoxicitet afgiver udtalelse om de valgte kvalitetsmål baseret på alle kendte toksiske og økotoxikologiske virkninger, herunder de forurenende stoffers virkninger for fisk.

Kommissionen støtter i øvrigt forskning af morfologiske og kromosomale ændringer i fiskeembryon i forbindelse med påvirkning fra organiske halogenforbindelser og kulbrinter.

Kommissionen kan således ikke udtale sig generelt i forbindelse med denne forespørgsel og er ikke i stand til at træffe endelig beslutning for så vidt angår behovet for at foretage supplerende mikrobiologisk forskning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 334 af 23. 12. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1343/85
af Karl von Wogau (PPE — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
 (3. september 1985)
 (86/C 62/14)

Om: Salg i Fællesskabet af frosne kalkuner med uemballeret hals indlagt i dyrekroppen

Den tyske forbundsforvaltningsdomstol fastsatte i sin kendelse af 7. maj 1985, at kalkunhalse som et biprodukt, der er adskilt fra dyrekroppen, skal være separat emballeret, selv når de vedlægges en hel dyrekrop, som er reglementeret indpakket i en beskyttelsesemballage.

1. Har Kommissionen kendskab til denne kendelse fra forbundsforvaltningsdomstolen?
2. Er Kommissionen klar over, at der i øjeblikket — med undtagelse af grill-kalkuner, der overhovedet ikke vedlægges biprodukter fra slagtingen — i hele Fællesskabet ikke afsættes frosne kalkuner, hvor kalkunhalsen indlagt i dyrekroppen er separat emballeret i en tæt lukket beskyttelsesindpakning?
3. Anser Kommissionen den fortolkning af direktiv 71/118/EØF om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med handel med fersk fjerkrækød⁽¹⁾, der fremgår af direktiv 75/431/EØF⁽²⁾, for at være korrekt?
4. Hvad agter Kommissionen at gøre for også fremover at sikre afsætningen af frosne kalkuner med en hals indlagt i kroppen, der ikke er separat emballeret i en tæt lukket beskyttelsesindpakning?

⁽¹⁾ EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽²⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1975, s. 6.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (28. november 1985)

1. Ja.
- 2., 3. og 4. Kommissionen kan bekræfte, at denne fortolkning af direktivet er korrekt, da den bl.a. er

baseret på punkt 48 i kapitel XIII i Rådets direktiv 71/118/EØF, hvor det anføres, at »dele af fjerkræ eller slagteaffald, som er adskilt fra dyrekroppen, altid skal indpakkes i tætluftet, beskyttende folie, der opfylder disse kriterier«. Denne bestemmelse skal overholdes af alle medlemsstaterne, og denne bestemmelse kan kun ændres ved en ændring af selve direktivet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1469/85

af Bloch von Blottnitz (ARC — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. september 1985)

(86/C 62/15)

Om: Helbredsrisici i offentlige svømmehaller og badeanstalter

1. Er Kommissionen bekendt med undersøgelser, der beskæftiger sig med sundhedsrisici for personale og brugere af offentlige svømmehaller og badeanstalter?
2. Hvilke sundhedsmæssige konsekvenser kan de stoffer have, som bl.a. anvendes til desinficering i svømmehaller og badeanstalter; det drejer sig om følgende stoffer: klorderivater, klorerede kulbrinter, aluminiumsulfat, stoffer indeholdende formaldehyd, kraftigt virkende rengøringsmidler?
3. Findes der ved siden af de ovennævnte midler mindre farlige midler, der kan løse den samme opgave?
4. Foreligger der oplysninger om erhvervssygdomme hos bademestre og andet personale i svømmehaller og badeanstalter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(27. november 1985)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen har til sin rådighed, er der ikke grund til at formode, at de kemiske stoffer, der bruges til behandling af vandet, skulle medføre specielle farer for de offentlige svømmehallers personale eller brugerne af disse, såfremt disse stoffer anvendes forskriftsmæssigt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1535/85

af Pieter Dankert (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 62/16)

Om: De nederlandske bankers forening og dens bestemmelsers forenelighed med fællesskabsretten

1. Er det Kommissionens opfattelse, at de for de nederlandske bankers forening gældende bestemmelser indeholder konkurrencebegrænsende bestanddele som f.eks. forskrifterne vedrørende de vekslekurser, foreningens medlemmer skal anvende, hvilket er i strid med fællesskabsretten?
2. Hvad agter Kommissionen i bekræftende fald at gøre for at imødegå dette?
3. Er det rigtigt, at disse forskrifter vedrørende de vekslekurser, der skal benyttes, kan medføre, at brugerne af eurochecks sammenlignet med brugerne af postgiroindbetalingskort kommer til at betale 0,5 til 1% højere gebyrer, således som det er beregnet i en skrivelse af 31. juli 1985 fra forbrugerorganisationen Konsumentkontakt til hr. Bolkenstein, statssekretær i økonomiministeriet, udenrigshandel?
4. Er det Kommissionen bekendt, om de indløsende og udstedende pengeinstitutter, der er medlem af de nederlandske bankers forening, underretter deres kunder om de med brugen af eurochecks uden for deres hjemland forbundne omkostninger, således som det er fastsat i Kommissionens beslutning af 10. december 1984 vedrørende »uniforme eurochecks«?
5. Hvordan vil Kommissionen i benægtende fald forsøge at gennemtvinge den i ovennævnte beslutning fastsatte forpligtelse, og vil den manglende opfyldelse af denne forpligtelse være grund til, at den indrømmede fritagelse i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, tages op til fornyet overvejelse i spørgsmålet om »uniforme eurochecks«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(22. november 1985)

1., 2. og 3. Kommissionen har indledt en undersøgelse af, hvorvidt den nederlandske bankforenings bestemmelser er forenelige med EØF-traktatens konkurrence-regler. Kommissionen kan derfor endnu ikke fremsætte udtalelse herom.

Hvad særlig angår reglerne om brugen af ensartede eurochecks råder Kommissionen ikke over oplysninger om, at de pågældende nederlandske penge- og kreditinstitutter ikke handler i overensstemmelse med Kommis-

sionens opfattelse, således som denne er kommet til udtryk i Kommissionens beslutning om uniforme eurochecks, nemlig at institutterne bør stilles frit for så vidt angår deres forbindelser med kunderne. Kommissionen er imidlertid rede til at tage sig af eventuelle klager, som forelægges den i dette spørgsmål.

4. og 5. Efter Kommissionens oplysninger fra »Stichting Bevordering Chequeverkeer« — et organ, der på vegne af de nederlandske penge- og kreditinstitutter er part i den pågældende aftale om ensartede eurochecks — modtager alle kontohavere, der er i besiddelse af ensartede eurochecks, fra deres nederlandske penge- og kreditinstitut en brochure med titlen »Eurocheque tips«. Denne brochure giver foruden oplysninger om mulighederne for at bruge eurochecks i andre lande information om, hvorledes afregning sker af omkostningerne i forbindelse med brugen af eurochecks i andre lande. Kommissionen er ikke vidende om, at de givne oplysninger fra det ovennævnte organ ikke svarer til nu-gældende praksis.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1541/85

af Marie-Noelle Lienemann (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(17. september 1985)

(86/C 62/17)

Om: Udveksling af unge

Europa-Parlamentet har anmodet Kommissionen om at forelægge forslag vedrørende udveksling af unge (ud over unge arbejdstagere).

Hvor langt er Kommissionen kommet med arbejdet? Hvad agter den at foretage sig?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(19. november 1985)

Kommissionen har til hensigt at udarbejde en meddelelse til Rådet om dette emne inden udgangen af 1985, som er det internationale ungdomsår.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1545/85

af Robert Cohen (S — NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 62/18)

Om: Direktiver

1. Mener Kommissionen, at direktiver direkte kan tages i anvendelse i medlemsstaterne, også i de tilfælde hvor de endnu ikke er inkorporeret i den nationale lovgivning og hvor inkorporationstiden er udløbet i henhold til den i direktivet fastlagte frist?

2. I bekræftende fald, hvilke midler har Kommissionen til rådighed for at gennemføre denne opfattelse i praksis?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(21. november 1985)

Ifølge Domstolens faste retspraksis (se f.eks. dommen af 19. januar 1982 i sag 8/81⁽¹⁾) kan bestemmelser i et direktiv påberåbes af privatpersoner over for enhver national regel, som ikke er i overensstemmelse med direktivet, når bestemmelserne ud fra et indholdsmæssigt synspunkt fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise.

Kommissionen har til sin rådighed den i EØF-traktatens artikel 169 omhandlede procedure til at sikre, at medlemsstaterne overholder fællesskabsretten.

⁽¹⁾ Sml. 1982, 53 (71).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1546/85

af James Provan (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 62/19)

Om: Olivenolie

Kan Kommissionen tilvejebringe følgende:

1. a) De samlede produktionstal for værdi og mængde af olivenolie i hver enkelt producerende medlemsstat opdelt i regioner for årene 1979 til 1984;

b) Det samlede forbrug i Fællesskabet af olivenolie opdelt i medlemsstater for årene 1979 til 1984?

2. Kan Kommissionen redegøre for, hvorfor disse tal ikke er indeholdt i årsberetningen om landbrugssituationen i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(26. november 1985)

1. a) Hvis man går ud fra de mængder, der er omfattet af produktionsstøtte, er EF-produktionen for de enkelte produktionsår følgende:

(1 000 tons)

	Italien	Grækenland	Frankrig	I alt
1979/80	534	217 ⁽¹⁾	1	752
1980/81	613	335	2	950
1981/82	600	212	1	813
1982/83	400	365	2	717
1983/84	800 ⁽²⁾	265	2	1 067
1984/85	330 ⁽²⁾	250 ⁽²⁾	2	582

⁽¹⁾ National statistik.

⁽²⁾ Skøn.

- b) Kommissionen råder ikke over tal for det samlede forbrug i de enkelte medlemsstater men kun over for de mængder, der er udbetalt forbrugsstøtte for; sidstnævnte mængder fordeler sig således:

(1 000 tons)

	Italien	Grækenland	Frankrig	Det forenede Kongerige	Nederlandene	I alt
1979/80	191	—	2	1	—	194
1980/81	229	—	4	1	—	224
1981/82	251	38	8	1	—	298
1982/83	324	60	8	1	0,2	393,2
1983/84	342	36	9	1	0,3	388,3
1984/85 ⁽¹⁾	370	70	5	2	—	447

⁽¹⁾ Skøn.

Hvis man vil opgøre det samlede forbrug, må også følgende tages i betragtning:

- producenternes direkte forbrug,
- producenternes direkte salg til forbrugerne,
- olie emballeret i beholdere på over fem liter eller emballeret af ikke godkendte virksomheder,
- indførsel og udførsel af uaf tappet olie,
- interventionstilgang og -fragang,
- anvendelse til konservesfremstilling,
- tab ved raffinering af olivenolie, der ikke kan anvendes til direkte konsum,
- olie til anvendelse i industrien,
- ændringer i de private lagre.

2. Eftersom der ikke foreligger tilstrækkelige statistikker, har Kommissionen siden 1972 ikke fremlagt skøn over produktion og forbrug, hverken for Rådet i forbindelse med fastsættelsen af landbrugspriserne eller i de årlige rapporter vedrørende situationen på landbrugsmarkederne.

På baggrund af Revisionsrettens bemærkninger⁽¹⁾ bestræber Kommissionen sig for at finde de fornødne midler og metoder for at tilvejebringe mere pålidelige statistikker i sektoren.

⁽¹⁾ Revisionsrettens særberetning om den fælles markedsordning for olivenolie (EFT nr. C 134 af 3. 6. 1985).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1557/85
af Eileen Lemass (RDE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. september 1985)
(86/C 62/20)

Om: Ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring

I Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978⁽¹⁾ fastsættes det, at mænd og kvinder skal behandles lige med hensyn til erhvervstilknyttede socialsikringsordninger.

I direktivets artikel 5 anføres det, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til ophævelse af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, som er i modstrid med princippet om ligebehandling.

Den irske regering fik seks år til at gennemføre dette direktiv inden den 22. december 1984. Direktivet er endnu ikke gennemført.

Hvilket skridt vil Kommissionen foreslå for at sikre, at den irske regering gennemfører dette direktiv uden yderligere forsinkelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 6 af 10. 1. 1979, s. 24.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(25. november 1985)

Kommissionen har allerede over for den irske regering givet udtryk for sin bekymring angående gennemførelsen af direktiv 79/7/EØF.

I mellemtiden er der i overensstemmelse med dette direktiv blevet vedtaget en lov for at afskaffe den nuværende forskelsbehandling (Social Welfare Act No 2, 1985). Der mangler dog endnu at blive truffet en række foranstaltninger, inden direktiv 79/7/EØF er fuldstændig gennemført.

Hvis disse foranstaltninger ikke snart bliver truffet, tager Kommissionen de nødvendige forholdsregler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1559/85
af Sylvester Barrett (RDE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. september 1985)
(86/C 62/21)

Om: Særlig støtte til forbedring af kommunikationslinjerne og transportforbindelserne til afsides beliggende øer

Under EFRU's kvotafri afdeling til fordel for de græske øer ydes der en særlig støtte til forbedring af transportforbindelserne og kommunikationslinjerne til og mellem øerne samt til oprettelse eller udvikling af skibs- og flyruter.

Der stilles også EFRU-støtte til rådighed til en offentligt finansieret færgeforbindelse og dertil hørende færgelejer på øerne ud for det vestlige Skotland.

Hvilken støtte har de irske myndigheder rådighed over eller ansøgt om gennem EFRU for at forbedre transportforbindelserne til øerne omkring Irland?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
Grigorios Varfis
(19. november 1985)

Kommissionen kan bekræfte, at der via Den europæiske fond for Regionaludvikling kan ydes støtte til projekter, som tager sigte på at forbedre transportforbindelserne til øerne i Fællesskabets mindst velstillede regioner som f.eks. Irland.

Irland har ansøgt om og også fået tildelt EFRU-støtte til projekter, som letter adgangen til øerne, bl. a. hvad angår øerne Aran og Arranmore. Desuden kommer mange af de øvrige irske projekter, hvortil der ydes støtte, særlig forbedringen af fiskerihavne, utvivlsomt også øerne til gode.

Kommissionen er til stadighed rede til at gennemgå alle eventuelle støtteansøgninger vedrørende projekter, som tager sigte på at forbedre øsamfundenes levevilkår, og som de irske myndigheder måtte ønske at fremlægge med henblik på støtte fra Regionalfondens.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1562/85
af Sylvester Barrett (RDE — IRL)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(25. september 1985)
(86/C 62/22)

Om: Regionalfondsstøtte til områderne Clare, Limerick og Kerry

Kan Kommissionen give detaljerede oplysninger om den samlede regionalfondsstøtte ydet til følgende områder i Irland: Clare, Limerick og Kerry? Kan det ligeledes anføres, hvor mange arbejdspladser der er blevet oprettet i disse områder som et resultat af regionalfondens funktioner?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigorios Varfis**

(13. november 1985)

I tidsrummet 1975 til 1985 (juli) har Den europæiske fond for Regionaludvikling ydet den nedenfor angivne støtte til grevskaberne Clare, Limerick og Kerry. Den støtte, der er ydet til industriprojekter, har bidraget til at skabe det anførte antal arbejdspladser. Kommissionen råder ikke over oplysninger om antallet af arbejdspladser, der er blevet oprettet direkte eller indirekte gennem de støttede infrastrukturprojekter.

Grevskab	EFRU-Støtte (mio Ir. £)		Antal arbejdspladser oprettet ved industriprojekter
	Infrastruktur	Industri	
Clare	3,0	4,3	2 469
Limerick	18,8	21,4	6 413
Kerry	6,6	3,3	1 307

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1564/85

af Sylvester Barrett (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 62/23)

Om: Foranstaltninger under socialfonden til fordel for støtteberettigede personer i områderne Clare, Kerry og Limerick

Kan Kommissionen anføre, i hvilket omfang Den europæiske Socialfond har bidraget til at fremme beskæftigelsen gennem de forskellige uddannelsesforanstaltninger for alle støtteberettigede personer i områderne Clare, Kerry og Limerick?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland**

(22. november 1985)

De oplysninger om de enkelte regioner, der foreligger i forbindelse med Fællesskabets udbetaling af tilskud fra Den europæiske Socialfond, siger ikke noget om områder på størrelse med et grevskab.

Specielt hvad angår Irland bør det erindres, at hele denne medlemsstats territorium er tildelt absolut prioritet; derfor ydes tilskuddene fra Den europæiske Socialfond inden for rammerne af omfattende programmer, som tager hensyn til alle beskæftigelsesproblemerne i de forskellige dele af landet. Som følge heraf er det ikke muligt at påvise, hvor stor en del af de tilskud, Den europæiske Socialfond yder Irland, der går specielt til grevskaberne Clare, Kerry og Limerick.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1582/85

af François Roelants du Vivier (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1985)

(86/C 62/24)

Om: Beskyttelse af den iberiske ulv

1. Er det rigtigt, at Spanien har ratificeret Bernkonventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt deres naturlige levesteder, idet man har fremsat en række forbehold, og navnlig har man udelukket ulven fra enhver form for beskyttelse?

2. Mener Kommissionen, at disse forbehold i forbindelse med Bernkonventionen er forenelige med Det europæiske Fællesskabs holdning i denne sag, og med at Fællesskabet som sådant har tiltrådt Bernkonventionen?

3. Er Kommissionen klar over, at den iberiske ulv er en art, der er ved at uddø, og som bør beskyttes? Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage med henblik herpå?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(22. november 1985)

1. Spanien har endnu ikke ratificeret Bernkonventionen. Ratificeringsproceduren er for øjeblikket i fuld gang ved Cortes. Men visse artikler i den spanske presse har indeholdt oplysninger, hvorefter Spanien skulle have til hensigt under ratifikationen at udelukke ulven fra bemeldte konventions anvendelsesområde.

Som sagerne står, kan Kommissionen endnu ikke tage stilling i sagen, før Spanien har ratificeret konventionen.

2. og 3. Fællesskabet medvirker ved gennemførelsen i praksis af Bern-konventionen, idet det udøver de magt-beføjelser, der følger af de nugældende fælles regler og dem, der fremtidig bliver vedtaget af Rådet, samt af resultaterne af Fællesskabets indsats (forskning, udveksling af oplysninger) på de pågældende områder.

For så vidt angår bevarelsen af ulven, har Kommissionens tjenestegrene indtil nu kun kunnet indhente oplysninger om denne arts situation i Grækenland og i Italien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1617/85

af Alain Marleix (RDE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. september 1985)

(86/C 62/25)

Om: Fællesskabets indsats med hensyn til beskæftigelse og udvikling i regionen Auvergne i Frankrig

1. Kan Kommissionen give tal, fordelt på erhvervs-grene, for de arbejdspladser, der direkte eller indirekte skønnes skabt eller bevaret fra 1975 til 1985 i de forskellige departementer i Auvergne (Allier, Puy-de-Dôme, Cantal, Haute-Loire) ved fællesskabsaktioner gennemført ved hjælp af de forskellige fonds (Socialfonden, Regionalfonden, EUGFL) eller institutioner (Investeringsbanken, EKSF)?

2. Kan den også give en liste over fordelingen af disse arbejdspladser på de forskellige aktioner i denne region fra 1975 til 1985?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(21. november 1985)

På grundlag af de oplysninger, de franske myndigheder har givet, anslås det, at den støtte, EFRU i perioden 1975 til 1984 har ydet til investeringer i produktionsvirksomhed i Auvergne, har ført til oprettelse af 5 271 arbejdspladser og bevarelse af 767 truede arbejdspladser.

Desuden anslås det, at de lån, der via Den europæiske Investeringsbanks egne midler er ydet til produktionsvirksomhed i regionen, har bidraget til oprettelse af ca.

1 200 arbejdspladser og stabilisering af mere end 8 600 arbejdspladser siden 1975. Der har været tale om 181 sublån på basis af globallån samt om to lån på i alt 3,4 mio ECU til selskabet Rockwool i forbindelse med opførelsen af en fabrik i Saint-Eloy-les-Mines. Til sidstnævnte projekt er der ligeledes blevet ydet et omstillingslån i henhold til EKSF-traktatens artikel 56.

Via Det nye Fællesskabsinstrument (NIC) er der på basis af globallån ydet sublån til 55 små og mellemstore investeringer. Det anslås, at disse projekter har ført til oprettelse af over 250 arbejdspladser og bevarelse af ca. 2 600 arbejdspladser.

Hvad angår Den europæiske Socialfond og EUGFL, udviklingssektionen, foreligger der ikke skøn over, i hvilket omfang disse fonde har bidraget til oprettelse og stabilisering af arbejdspladser.

Ovennævnte skøn vedrører udelukkende de pågældende investeringers direkte virkninger, idet det ikke er muligt at give et pålideligt skøn over de indirekte virkninger. Hvad angår de infrastrukturinvesteringer, til hvis finansiering Fællesskabet har bidraget, giver disse ikke direkte anledning til oprettelse af permanente arbejdspladser, men de har alligevel, skønt dette er vanskeligere umiddelbart at gøre op i tal, stimuleret aktiviteten i byggesektoren samtidig med, at de har bidraget til at forbedre forudsætningerne for økonomisk udvikling i regionen.

2. I perioden 1975 til 1984 er der via Fællesskabets finansieringsinstrumenter ydet følgende beløb til projekter beliggende i Auvergne:

Tilskud (mio ECU)

EUGFL, udviklingssektionen (direkte aktioner): 11,3,

heraf:

- forordning nr. 17/64 EØF⁽¹⁾: 9,5,
- forordning (EØF) nr. 355/77⁽²⁾: 1,5,
- forordning (EØF) nr. 458/80⁽³⁾: 0,3;

EFRU: 112,4,

heraf:

- industri, servicesektor, håndværk: 11,9,
- infrastruktur: 100,5;

Tilskud i alt: 123,7.

Lån (mio ECU)

EIB⁽⁴⁾ 101,1,

heraf:

- industri og servicesektor: 31,2,
- individuelle lån til modernisering af telekommunikationsnet: 28,5,
- sublån på basis af globallån, infrastruktur: 41,4;

NIC:

- sublån på basis af globallån, produktionsvirksomhed⁽⁴⁾: 7,3;

EKSF: 3,7,

heraf:

— omstillingslån til selskabet Rockwool: 3,4,

— lån til socialt boligbyggeri: 0,3;

Lån i alt: 112,1.

Med hensyn til Socialfonden foreligger der ikke regionale data for årene før 1984. Støtten fra denne fond til regionen Auvergne androg i 1984 5,23 mio ECU og vedrørte 14 392 personer, mens den i 1985 udgjorde 8,55 mio ECU og vedrørte 15 041 personer.

En liste over de projekter, som Kommissionen har besluttet at yde støtte via EFRU, sendes direkte til det ærede medlem samt til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 17/64 EØF om betingelserne for støtte fra Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget (EFT nr. 34 af 27. 2. 1964, s. 586).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter (EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 458/80 om omstrukturering af vinarealer som led i kollektive foranstaltninger (EFT nr. L 57 af 29. 2. 1980, s. 27).

⁽⁴⁾ Fra 1975 til den 31. 8. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1624/85

af Rolf Linkohr (S — D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. september 1985)

(86/C 62/26)

Om: Passiv valgret for EF-borgere ved valg til personalerepræsentationen inden for den offentlige forvaltning (Personalrat)

Indenrigsministeriet i delstaten Baden-Württemberg mener ikke, at udlændinge fra EF-lande kan opstille ved valg til personalerepræsentationen i den offentlige forvaltning på grund af manglende valgbarhed i henhold til loven om personalerepræsentation i delstaterne.

Indenrigsministeriet finder endvidere, at højererangende fællesskabsretlige bestemmelser ikke kan tilsidesætte eller modificere de lovmæssige bestemmelser vedrørende personalerepræsentation.

Holder denne retsopfattelse stik?

Udgør bestemmelserne om personalerepræsentation i det offentlige som en konsekvens heraf ikke en del af de arbejdsretlige bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland

(2. december 1985)

I henhold til artikel 8 i forordning (EØF) nr. 1612/68 ⁽¹⁾ er »en arbejdstager, der er statsborger i en medlemsstat og er beskæftiget på en anden medlemsstats område ... valgbar til organer, der repræsenterer arbejdstagerne i virksomhederne«.

Da denne forordning gjaldt umiddelbart, havde den omtalte artikel forrang frem for enhver bestemmelse i den nationale lovgivning, der måtte være i modstrid hermed. Af den grund kan lovgivningen i den pågældende delstat ikke påberåbes i dette tilfælde.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1633/85

af James Ford (S — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. september 1985)

(86/C 62/27)

Om: Atomspredning

Er det Kommissionen bekendt, at det britiske foretagende British Nuclear Fuels i Sellafield har solgt 40 tons udbrændt reaktorbrændsel til virksomheden International Metals SA i Luxembourg, og at denne virksomhed derpå videresolgte dette uran til Israel?

Er Kommissionen klar over, at den luxembourgske regering ikke underrettede IAEA (den internationale atomenergikommission) og Euratom, og at den derved overtrådte både Euratom-traktaten og ikke-sprednings-traktaten?

Hvilke forholdsregler agter Kommissionen at træffe for at sikre, at undragelsesmulighederne i ikke-spredningstraktaten kocaliseres?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar

(27. november 1985)

Kommissionen har kendskab til den sag, som nævnes af det ærede medlem.

I ikke-spredningsaftalen kræves det, at alle nukleare materialer, som eksporteres til en stat, som ikke er i besiddelse af kernevåben, i modtagerstaten underkastes IAEA's sikkerhedsbestemmelser. Der findes ingen smut-huller i denne traktat.

Selv om Fællesskabet ikke er part i ikke-spredningsaftalen, er det part i kontroloverenskomsten af 5. april 1973. Da der er fremsat forskellige fortolkninger af bestemmelserne i kontroloverenskomsten og i andre relevante tekster vedrørende eksporten af depleteret uran, gav virksomheden ikke Kommissionen nogen forhåndsorientering, hverken om overførslen til eller eksporten fra Luxembourg af det nukleare materiale, som krævet i forordning (EØF) nr. 3227/76⁽¹⁾.

Kommissionen var derfor ude af stand til at give IAEA underretning herom på forhånd som krævet i kontroloverenskomsten af 5. april 1973.

Kommissionen blev imidlertid tidligt klar over sagen og holdt IAEA fuldt informeret om materialets bevægelser, og IAEA var derfor i stand til at gennemføre en inspektion i Israel og overbevise sig om den ikke-nukleare anvendelse af det inspicerede depleterede uran.

Som en opfølgning af denne sag har Kommissionen og IAEA foretaget en revision og en stramning af deres fremgangsmåder ved behandling af uregelmæssigheder. En fornyet gennemgang af de forskellige fortolkninger er ligeledes gennemført for at undgå enhver mulig usikkerhed fremover.

⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 31. 12. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1672/85

af Willy Kuijpers (ARC — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. oktober 1985)

(86/C 62/28)

Om: Miljøvenlige vaske- og rengøringsmidler

Den tyske forbundsregering vil mindske vandforureningen fra vaske- og rengøringsmidler.

Derfor vil man skærpe en lov fra 1975.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Findes der et direktiv om miljøkravene til vaske- og rengøringsmidler?
2. Anvendes dette direktiv i bekræftende fald i alle medlemsstater?
3. Er man i benægtende fald i færd med at udarbejde et forslag til direktiv?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af lord Cockfield

(27. november 1985)

Rådet har efter forslag fra Kommissionen den 22. november 1973 vedtaget to direktiver:

- direktiv 73/404/EØF om vaske- og rengøringsmidler⁽¹⁾,
- direktiv 73/405/EØF om kontrolmetoderne for de anionaktive stoffers biologiske nedbrydnings-evne⁽²⁾.

I 1982 er der vedtaget to supplerende direktiver:

- direktiv 82/242/EØF om kontrolmetoder for non-ioniske overfladeaktive stoffers biologiske nedbrydelighed⁽³⁾,
- direktiv 82/243/EØF om ændring af direktiv 73/405/EØF⁽⁴⁾.

Hensigten med alle disse fællesskabsbestemmelser på dette område er kun at tillade markedsføring af vaske- og rengøringsmidler, hvis biologiske nedbrydelighed er på mindst 80 %.

I betragtning af, at ovennævnte fællesskabsbestemmelser er blevet udmøntet i medlemsstaternes nationale lovgivning, kan man gå ud fra, at miljøbeskyttelsen med hensyn til vaske- og rengøringsmidler er tilstrækkelig sikret for så vidt angår overfladeaktive stoffer.

Europa-Parlamentet har givet Kommissionens forslag på dette område en meget positiv modtagelse.

Kommissionen følger med største opmærksomhed udviklingen af problemerne i forbindelse med de produkter, som indgår i sammensætningen af vaske- og rengøringsmidler.

⁽¹⁾ EFT nr. L 347 af 17. 12. 1973, s. 51.

⁽²⁾ EFT nr. L 347 af 17. 12. 1973, s. 53.

⁽³⁾ EFT nr. L 109 af 22. 4. 1982, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 109 af 22. 4. 1982, s. 18.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1701/85

af Michael Welsh (ED — GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. oktober 1985)

(86/C 62/29)

Om: Artikel i juli/august-nummeret af Coface's publikation Contracts

Følgende citat er hentet fra en artikel i ovennævnte tidsskrift underskrevet af Pierre Cros, Kommissionen.

»Denne åbning mod Europas sydlige halvø vil utvivlsomt forværre det nagende problem med fællesskabsso-lidariteten, som Kommissionen så længe har været, men ikke længere er »vogter« over, at dømme efter den modstand, nogle af dens medlemmer har givet udtryk for i deres nationalitets navn i forbindelse med visse beslutninger.

Dog har de aflagt ed på deres europæiske engagement over for Domstolen ... de begår mened, hver gang de lader deres nationale overvejelser få overhånd, og det i en sådan grad, at Kommissionens formand har anmodet dem om, hver gang de går imod en afgørelse, skriftligt at erklære, om deres holdning skyldes deres nationalitet, og redegøre nærmere herfor.

1. Kan Kommissionen bekræfte de alvorlige påstande, der er indeholdt i første afsnit?
2. Kan Kommissionen oplyse, om den procedure, der er beskrevet i andet afsnit, er indført, og i bekræftende fald, hvor mange gange kommissionsmedlemmerne har afgivet en sådan erklæring?
3. Hvorledes vil Kommissionen forlige denne procedure med institutionens opbygning som kollegium?
4. Hvilke funktioner har Pierre Cros, og giver hans arbejde ham adgang til særligt kendskab til, hvorledes Kommissionen som kollegium virker?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(18. december 1985)

1. Kommissionen tilbageviser de pågældende påstande.
 2. Nej.
 3. Jf. besvarelsen af 2.
 4. Første spørgsmål: Konsulent i generaldirektorat X, Information, kommunikation og kulturelle anliggender.
- Andet spørgsmål: Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1719/85
af Dieter Rogalla (S — D)
til Rådet for De europæiske Fællesskaber
(7. oktober 1985)
(86/C 62/30)

Om: Den foreløbige rapport om emnet »Borgernes Europa«

1. Hvad er det for sagsområder eller enkelte foranstaltninger, som Det europæiske Råds betænkelighed drejer sig om, når det i forbindelse med den foreløbige

rapport fastslog, at deres iværksættelse var forsinket (Borgernes Europa, sidste afsnit i »Konklusionerne fra Det europæiske Råd, 31. møde, den 28. og 29. juni 1985«)?

2. Hvilke af disse enkelte sagsområder og foranstaltninger falder ind under Rådets kompetence?
3. Har Rådets i mellemtiden efterkommet Det europæiske Råds pålæg, i bekræftende fald gennem hvilke foranstaltninger, i benægtende fald hvorfor ikke?

Svar

(30. januar 1986)

Rådet gør opmærksom på, at det siden Det europæiske Råds samling i Milano har vedtaget flere af de bestemte foranstaltninger, med hensyn til hvilke Det europæiske Råd gav udtryk for bekymring på grund af forsinket iværksættelse. Det drejer sig navnlig om:

- et direktiv om etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser for arkitekter,
- en række foranstaltninger til faktisk gennemførelse af etableringsret for farmaceuter,
- visse retsakter om indførelse af et enhedsdokument til opfyldelse af formaliteterne i samhandelen inden for Fællesskabet,
- en resolution om en ny metode i forbindelse med teknisk harmonisering og standarder.

Rådet fortsætter behandlingen af de andre forslag, som det har fået forelagt af Kommissionen.

Rådet lægger særlig vægt på, at man hurtigt vedtager forslagene vedrørende opholdsret og lempelse af grænsekontrollen.

Andre foranstaltninger vedrørende gennemførelsen af de forslag, der er nævnt i Adonnino-rapporten, behandles for tiden henholdsvis af Kommissionen og af medlemsstaterne.

På samlingen i Milano pålagde Det europæiske Råd Rådet at aflægge rapport til det på samlingen i december 1985 om det hidtidige arbejde vedrørende gennemførelsen af forslagene om »Borgernes Europa«.

Formandskabet har forelagt en sådan rapport på samlingen i Det europæiske Råd den 2. og -3. december 1985 i Luxembourg.

I denne forbindelse ønsker Rådet at gøre det ærede parlamentsmedlem opmærksom på den erklæring, som hr. Ripa Di Meana fremsatte på Rådets samling den 26. november 1985, hvorefter »det er vigtigt at bevare

sammenhængen i det samlede program« og »det er derfor nødvendigt at opretholde samtlige forslag« i Adonnino-rapporten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1730/85

af Luc Beyer de Ryke (L — B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. oktober 1985)

(86/C 62/31)

Om: Biologisk bekæmpelse — Støtte fra EF

Biologisk bekæmpelse, som er et næsten ukendt område inden for ny teknologi, er genstand for kritik og mødes med en ofte ubegrundet mistillid. Biologisk bekæmpelse består i, at man bekæmper visse skadelige insekter med deres naturlige fjender og uden brug af kemikalier.

Van Lenteren, lærer på landbrugsskolen i Wageningen (Nederlandene), har opnået nogle meget lovende resultater især i de eksperimenter, han har foretaget på en 3 000 ha stor majsmark, der ved udsætning af »ikneumonier« (en hvepseart) er blevet befriet for natsværmere.

Interesserer Kommissionen sig for sådanne eksperimenter, og hvilken støtte vil den i bekræftende fald yde til dette formål til universiteter og landbrugscentre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(25. november 1985)

Kommissionen deler det ærede medlems positive bedømmelse af fordelene ved biologisk bekæmpelse af parasitter i landbruget, der navnlig tager sigte på at mindske brugen af kemiske pesticider, som er en fare for miljøet, og til hvis fremstilling der forbruges store energimængder.

Kommissionen har kendskab til de positive resultater, professor Van Lenteren ved landbrugsskolen i Wageningen har opnået, og hvortil det ærede medlem henviser, samt til resultaterne fra andre forskere på forskellige områder, som f.eks. dyrkning af citrusfrugter, hvor metoden med integreret og biologisk bekæmpelse har givet gode resultater; olivendyrkning, hvor forskerne har opnået positive resultater ved at anvende skjoldlusens naturlige fjender; æbledyrkning, hvor pilotafprøvninger af biologisk kontrol med de vigtigste skadedyr har givet lovende resultater.

Kommissionen har siden 1979, inden for rammerne af Rådets afgørelse 78/902/EOF af 30. oktober 1978 om fælles programmer og programmer til koordinering af landbrugsforskningen⁽¹⁾, haft et forskningsprogram løbende om biologisk bekæmpelse og integreret bekæmpelse. Den sidstnævnte bekæmpelsesform omfatter ikke blot anvendelse af naturlige fjender (insekter, rovinsekter, patogene organismer), men også biologiske produkter, der indvirker på insekternes adfærd (tiltrækkende, frastødende, vækstregulerende), eller teknologier, der berører de vigtigste rovinsekters fangstmetoder. Kommissionen har genoptaget dette forskningsemne, herunder bl.a. integreret plantebeskyttelse, i forbindelse med et nyt forskningsprogram 1984-1989 inden for rammerne af Rådets afgørelse 83/641/EØF af 12. december 1983⁽²⁾. Kommissionen offentliggjorde en indkaldelse af forslag i 1984, som af Den stående komité for Landbrugsforskning blev udsendt til universiteter og centre for landbrugsforskning. Efter udvælgelsen af projekterne i december 1984, som blev foretaget af Kommissionen og Den stående Komité i fællesskab, vil Kommissionen kunne deltage i finansieringen af fælles forskningsprojekter. Den yder endvidere støtte til afholdelse af arbejds møder, videnskabelige seminarer og tjenesterejser, hvorved eksperterne kan besøge andre laboratorier, og varetager offentliggørelsen af dokumenter og referater fra visse seminarer for at sikre, at forskningsresultaterne får den størst mulige udbredelse.

⁽¹⁾ EFT Nr. L 316 af 10. 11. 1978, s. 37.

⁽²⁾ EFT Nr. L 358 af 22. 12. 1983, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1733/85

af Ray MacSharry (RDE — IRL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. oktober 1985)

(86/C 62/32)

Om: Nedsikringer i socialfondsbevillinger for handicappede

Er det Kommissionen bekendt, at de sociale og erhvervs-mæssige rehabiliteringsprogrammer, der er udformet af det irske sundhedsvæsen, og som støttes af socialfonden, kan bringes i fare af nedsikringer i socialfondsbevillingerne for handicappede? Deler Kommissionen den opfattelse, at de foreslåede nedsikringer er et forræderi mod socialfondens ånd og navnlig mod bestemmelserne vedrørende handicappede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(25. november 1985)

Kommissionen deler det ærede medlems bekymring med hensyn til nedskæringerne i Den europæiske Socialfonds støtte til ikke blot handicappede, men også til mange andre påskønnelsesværdige projekter.

Kommissionen beklager, at mangelen på tilstrækkelige ressourcer til at imødekomme seriøse ansøgninger til fonden har ført til denne situation. For 1985's vedkommende skulle situationen imidlertid blive noget bedre takket være en ekstra serie begrænsede tildelinger, der finansieres ved hjælp af tilbagebetalinger fra de tidligere år.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1754/85
af Michael Hindley og Edward Newman (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. oktober 1985)
(86/C 62/33)

Om: Kontrol med socialfond-støttede projekter i Det forenede Kongeriges North-West-region

Kommissionen oplyste i sit svar på min skriftlige forespørgsel nr. 990/85⁽¹⁾, at der ikke blev offentliggjort nogen detaljeret liste over overvågede enkeltprojekter.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange projekter, Kommissionens tjenestemænd kontrollerede i Det forenede Kongeriges North-West-region sidste år?
2. Hvis der ikke offentliggøres detaljerede lister, kan Parlamentets medlemmer da få adgang til resultaterne af de enkelte overvågningsrapporter?

⁽¹⁾ EFT nr. C 269 af 21. 10. 1985, s. 37.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(26. november 1985)

1. Der blev i løbet af 1984 ikke ført kontrol med noget projekt i Det forenede Kongeriges Nordvest-region.
2. Kun De europæiske Fællesskabers Revisionsret har adgang til revisionsberetningerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1755/85
af Michael Hindley og Edward Newman (S — GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. oktober 1985)
(86/C 62/34)

Om: Socialfonden

Kan Kommissionen oplyse, hvor stort et beløb EF i alt anvendte sidste år i Det forenede Kongeriges North-West-region til støtte til projekter gennemført i samarbejde med Manpower Services Commission?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Sutherland
(26. november 1985)

Kommissionen har i 1984 i forbindelse med de foranstaltninger, som Manpower Services Commission har truffet med henblik på Det forenede Kongeriges Nordvest-region, finansieret 34 projekter til i alt £ 54 297 249. Halvdelen af dette beløb er allerede blevet udbetalt som forskud.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1807/85
af Dieter Rogalla (S — D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(14. oktober 1985)
(86/C 62/35)

Om: Det europæiske politiske samarbejde

1. Hvad har Kommissionen at sige om medlemsstaternes repræsentation og samarbejde på dette område? Bliver arbejdet i denne forbindelse i de enkelte medlemsstater udført over disses faste repræsentationer eller over deres bilaterale ambassader?
2. Hvad er Kommissionens vurdering af denne organisation? Deler den ikke min opfattelse, at det her drejer sig om en udvidelse og supplerung af samarbejdet i Det europæiske Fællesskab, og hvilken begrundelse vil den i benægtende fald give herfor?
3. Er Kommissionen rede til at give de medlemsstater, der lader dette arbejde udføre over deres bilaterale ambassader, meddelelse om sin eventuelt afvigende opfattelse af den retlige situation og til at medvirke til, at den hidtidige praksis i fornødent omfang bliver ændret?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**

(21. november 1985)

Det tilkommer ikke Kommissionen at udtale sig om administrative ordninger truffet af medlemsstaterne i forbindelse med deres politiske samarbejde.

I almindelighed støtter Kommissionen alle initiativer, der er egnede til at fremme tilnærmelsen mellem det europæiske politiske arbejde og Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1917/85

af Colette Gadioux (S — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(5. november 1985)

(86/C 62/36)

Om: Forbindelserne EF-Argentina

Mens der er indledt forhandlinger med Mellemamerika, og næsten samtlige latinamerikanske lande således vil få institutionelle forbindelser med Fællesskabet, findes der ikke længere nogen bilateral aftale mellem Argentina og EØF. Hr. Alfonsins besøg i Strasbourg i oktober 1985 lod til at være et varsel om en hurtig udvikling.

Kan Kommissionen oplyse, hvor vidt dialogen er, og om en aftale med Argentina er tænkelig i en nær fremtid?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson**

(22. november 1985)

Efter Argentinas tilbagevenden til demokratiet er Kommissionens forbindelser med dette land på ny blevet intensiveret.

En teknisk gruppe har besøgt landet i maj i år for at undersøge de problemer, der findes i de traditionelle eksportsektorer, og for at søge mulige løsninger både nu og på længere sigt.

Medens der er fundet visse løsninger på specifikke problemer med henblik på at give en øjeblikkelig støtte til Argentinas nye demokrati, må en forbedring af samhandelen mellem Fællesskabet og Argentina på længere sigt nødvendigvis gå igennem en diversificering af produkter og markeder.

I denne forbindelse er Kommissionen rede til sammen med Argentina at udvikle et økonomisk og teknisk samarbejde.

Argentina har givet udtryk for ønsket om nye forhandlinger om en bilateral aftale med Fællesskabet i betragtning af, at aftalen fra 1974 ikke var blevet fornyet af det tidligere styre.

Kommissionen overvejer for tiden indholdet af denne aftale, der dog ikke vil kunne afsluttes, før de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og Argentina er blevet fuldstændigt normaliseret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1960/85

af Jean Lecanuet (PPE — F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. november 1985)

(86/C 62/37)

Om: EFRU-støtte i Frankrig

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke ansøgninger Frankrig har indgivet om støtte fra EFRU vedrørende regionen Haute-Normandie, som for øjeblikket er til behandling i EF?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigorios Varfis**

(5. december 1985)

Kommissionen er af den opfattelse, at de af medlemsstaterne indgivne støtteansøgninger bør behandles som fortrolige sager.

Da samtlige ansøgninger om støtte vedrørende den europæiske del af Frankrig udarbejdes og indgives af DATAR, opfordrer Kommissionen det ærede medlem til at henvende sig direkte til denne instans for at få de ønskede oplysninger.